

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron za pol leta 4 krone, za četrlet 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Girstmayer — pobesnel, nemčurji udarjeni.

Letos, v tem blaženem letu, in sicer v nedeljo, 18. t. m. se je vršil v Mariboru sloviti shod še bolj slovitega Girstmayerja. Boben je bobnal: „Le vkup, le vkup, uboga „gmajna“, in „volilci“ so drli na shod. Nabralo se jih je za par košev, a ne mož, Girstmayer-jevih pristašev, ampak nateplo se je nekaj mariborskih „špisbirgarjev“, precej socialnih demokratov, katerih nikjer ne manjka, tolpa od nemčurjev komandiranih viničarjev in povrh kakih 20 štajercijanskih kmetov.

Komedija se je začela.

Takoj spočetka je socialni demokrat Muhič izjavil, da se njegova stranka načelno ne udeleži konstituiranja predsedništva, ker nočejo nastopiti zoper slovensko narodnost. Na to možko besedo so se Francelj in drugim nemčurjskim prvakom pobesili nosovi. Zakašljali so, strupeno pogledali in skomandirali Stigerja predsednikom shoda. Tega neokretnega človeka poznamo, da je mutast, in odprl je zanj modra usta Girstmayer.

Začelo se je kvasenje, iz tega pa je nastala dolga klobasa. Zarepenčil se je kot petelin na strehi in kukurikal, da je „zborovalce“ obhajal strah in trepet. Posebno je bil hud na naša poslanca Robiča in dr. Ploja. Narodnostni boj mu je „beštija“ — aha, Franceljček, le glej, da te ne požre — „windische Doktoren“ ima tudi v želoncu, ravnotako knezoškofa Napotnika. Ko je poslednjega omenil, so začeli socialni demokrati in mariborski nemčurji pljuvati; Girstmayer pa

je pletel še naprej svojo klobaso in jako grdo, neotesano je govoril.

Poprijel je za besedo tudi mariborski poslanec Pfrimer; drugače se boji stopiti pred svoje volilce, a ob tej priliki se je ojunčil. Seveda je rogovilil zoper obstrukcijo in se napenjal, da bi spravil iz sebe vsaj govorček za silo. Pa niti tega ni zmogel. Hvalil je nemške lenuhe v deželni zboru v Gradcu, ki so seje prejedli in prevartali.

Socialni demokrat Vidmar pa je na obče začudenje priznal, da je Slovenec, sicer pa soc. demokrat. No, potem pa je tudi udarjal po slovenskih šolah, a v svoji nerazjasnjeni logiki je obsojal tudi nemčurje!

Soc. demokrat Muhič je sekal vsevpred po graških poslancih in po mariborskih nemčurjih. Zato so ga Francelj in pajdaši grdo gledali, zlasti ker je imel srčnost obsoditi mariborski občinski sklep glede odstranjenja slovenskih napisov. Priznal je, da je rojen Slovenec.

Zdaj pa nastopi — zakrijte si obraz, pošteni — zupan iz St. Jakoba v Slov. goricah. Škof! Tresle so se mu hlače, in jecljaje je začel praviti v strašni nemščini, da ima rad Girstmayerja, ker ga je poklical na shod in mu velel govoriti. Nato se je pa zmotil in rekel, da ljubi klerikalce. Girstmayer je nekaj zarenčal, Škof se je ustrašil, da bi se bil kmalu sesedel, in se prihuljeno odtepel. Tedaj pa vstane ptujski pošteni Ornič pa začne neusmiljeno hvalisati nemški jezik, katerega pa niti sam ne zna.

Stiger je nazadnje tudi se oprijel besede in plašno povedal, da bi pri prihodnjih volitvah on znal odleteti, ker je v mariborskem okraju še nekaj zavednih mož. Navzoč pri shodu je bil tudi

Ljudevit Kresnik iz Črešnjevca. Govoril je za direktno volilno pravico; to je bilo pač vseč socialnim demokratom, ne pa mariborskim nemškim velikašem. Nemškim poslancom je celo očital, da mečejo ljudstvu pesek v oči. — Ta svoj odkritosrčni govor je, žal, nesrečno sklenil, ker je skušal se opravičiti pred tistim Stigerjem, ki je eden najzagrizenejših sovražnikov naroda. — Muhič, soc., je še enkrat vstal in zafrkaval Škofa iz St. Jakoba. Ubogi možice! kako ga je bilo sram! No, pa vsega ni razumel, drugače bi moral skočiti iz kože.

Nazadnje se je glasovalo, ali naj shod obsodi slovensko obstrukcijo, in pri tem je Girstmayer imenitno pogorel. Niti ena osmina ni glasovala za resolucijo. Pokazalo se je, da je bilo na shodu pač nekaj radovednežev, ki so hoteli „špas“ videti, a nič mož, nič volilcev. Samo dva mariborska občinska svetnika sta prišla na shod, kar je Franceljna posebno žapeklo. Uvidel je, da je pri kraju njegova politična karijera.

Ta shod je pokazal, kako pravičena je slovenska obstrukcija v deželni zboru. Niti oni ljudje, ki so prišli Girstmayerja poslušat, niso hoteli glasovati zoper njo, dasi se je govorniku cedil strup in otrov iz ust. Stiger pa je celo sam priznal, da je to naravno, če se slovenski narod poteguje za svoje pravice.

Živeli slovenski deželni poslanci, živela slovenska obstrukcija!

Celjske in štaj. novice.

— Štajerski deželni zbor je sklican na dan 28. t. m., da bi se parlamentarno doglal proračun. Namestnik, grof Clary, je mešetaril na

LISTEK.

† Ivan Kač.

List za listom pada, neumljena slanica nam mori cvet za cvetom. Oj mila domovina, tvoja tužna usoda je, da pade sin za sinom v prerani grob, da mora zapustiti toliko tvojih zvestih sinov v najlepši dobi človeške starosti to življenje

Dne 13. t. m. smo spremljali na zadnjem potu k večnemu počitku našega rojaka, gospoda Ivana Kača, kateri je bil eden najboljših domoljubov ne samo naše Savinske doline ampak cellega Južnega Štajerja. Rajniki se je rodil v občini Velika Pirešica in se že kot deček jako marljivo učil ter kazal izredne nadarjenosti, tako da je prišel pozneje na kmetijsko šolo v Grottenhof, katero je z odliko dovršil.

V tem času je rajniki stopil v javno življenje in se med drugim skozi vse življenje z navdušenostjo bavil s kmetijstvom; v tej stroki je bil v pravem pomenu besede strokovnjak. Deloval je ne samo v svoji ožji domovini ampak po celem Južnem Štajerskem, Koroškem in drugod za ustanovitev kmetijskih zadrug, potoval od kraja do kraja ter poučeval in bodril slovenske kmetovalce za zboljšanje kmetijskih razmer in za napredek v kmetijstvu ter dosegel lepe uspehe.

Pred mnogo leti že, ko je prišel kot oskrbnik v graščino Zalogo, ga je tamkaj zadela nesreča, ker mu je stroj odtrgal desno roko; a koliko

dobrega, koliko koristnega je naš Ivan storil s svojo edino levo roko! Bil je dolgo let občinski tajnik občine trga Žalec, tudi v Petrovčah in dosedaj v občinah Griže in Velika Pirešica; kot občinski tajnik si je rajniki pridobil velikih zaslug, za katere mu je edina občina Velika Pirešica izkazala svojo zahvalo s tem, da ga je imenovala svojim častnim občanom.

Ivan Kač se je sploh temeljito in obširno bavil z občinskimi zadevami; natančno je poznal vse zakone in postave, izdajal je svoj čas „Občinski list“, ustanovil društvo uradnikov avtonomnih zastopov, pisal poučno knjigo o občinski upravi in že odobreno knjižico o prvi zdravniški pomoči, katera je bila namenjena šolski mladini; knjigo je hotel ravnokar dati v tisk, z eno besedo, naš Ivan je bil tudi v občinski upravi strokovnjak v pravem pomenu besede!

In kakšne zasluge je imel za organizacijo slovenskih požarnih bramb, je vsakemu znano! Ni še dolgo, ko so naše požarne brambe na Južnem Štajerskem bile še redko sejane, in še te so bile površno izvežbane in imele večinoma nemško povelje, tako da ljudje sploh niso razumeli vzvišenega poklica požarnih bramb. A kako blagodejno se je v teku zadnjih let v tem oziru vse spremenilo! Človeški čut, združen z domoljubnim srcem naših požarnih brambovcev je zahteval uvedbo slovenskega poveljnega jezika; ustanovile so se povsod nove izvrstne požarne brambe in se združile v mogočni „Zvezi sloven-

skih požarnih bramb“, kateri je bil velezaslužni tajnik naš Ivan Kač.

Rajniki je bil izredno nadarjen in jako marljiv; zanimal se je za vse dobro in lepo; ljubil je neizmerno in iskreno svojo slovensko domovino in neumorno navdušeno in nesebično deloval za njo. Kdor je poznal njega, poznal je tudi njegovo dobro, človekoljubno srce; zakaj naš Ivan je vse, kar je zaslužil, dal za dobrodelne, domoljubne in blage namene.

Znana je tragična smrt Ivana Kača, ki je komaj dosegel starost 51 let, in kojemu nismo mogli več dati živemu roke v slovo.

Njegov pogreb, ki se je vršil dne 13. t. m. v večernem mraku, je bil veličasten. Mnogobrojna množica znancev, čestilcev in prijateljev rajnega Ivana, cela armada korenjaških požarnih brambovcev v paradni opravi, kateri so prihiteli od vseh krajev izkazat rajnemu zadnjo čast, dalje narodna godba, pevsko društvo „Edinost“ itd. z mnogimi venci so spremljali v dolgem sprevodu, katerega je vodila žalska častita duhovščina, našega Ivana Kača do hladnega groba, ob katerem sta mu govorila dva govornika pri gorečih plamenicah ginljive besede. Zlasti govor gosp. med. Bergmanna je napravil velik utis; končal je tako-le:

„In ti, dragi Ivan, počivaj mirno v materijem, odpočij si na vekomaj od svojih del! Kar si storil, nisi storil zase, temveč za nas in naše potomce. Z Bogom, mili rojak, z Bogom, brat požarni brambovec! Mati — zemlja te pokrije, in ta naj Ti bode lahka!“

Dunaju okrog ministrov, da bi mu šli na roko, in bi mogel vgnati v kozji rog slovenske poslance, ki zastopajo tretjino prebivalstva. Deželni odbor pa je pri tej priliki zagotavljal, da noče stopiti s Slovenci v nikaka pogajanja. Naši poslanci se ravnotako ne bodo z njim pogajali, predno ne izpolni slovenskih zahtev. V boj za naše pravice!

— **Svoji k svojim!** Slovenci, ne pozabite pri nakupih za božične praznike slovenskih prodajalnih celjskih. Življenje nas je postavilo na branik slovenstva v potujočem mestu, naše rodoljubje mora vrniti Celje zopet slovenski domovini. Naše gospodarsko vstajenje je v geslu „Svoji k svojim!“

— **Občni zbor in kriza „Celjskega pevskega društva“.** Preteklo soboto je imelo „Celjsko pevsko društvo“ v „Narodnem domu“ svoj letni občni zbor, kateremu je predsedoval dosednji predsednik g. Rafko Salmič. Društvo je imelo preteklo leto 60 izvršujočih in le 48 podpornih članov. Priredilo je 5 dobro uspešnih večjih gledaliških predstav ter sodelovalo pri raznih narodnih prireditvah. Dohodkov je imelo 3267 K., izdatkov pa 2957 K. V veliko obžalovanje zbora je dosednji 6letni režiser gledaliških predstav in 3letni predsednik društva g. Rafko Salmič, čegar zasluge za slovensko gledališče v Celju so neprecenljive, izjavil, da na noben način ne prevzame več niti predsedništva niti vloge režiserja, zlasti iz ozirov svoje obrti. Občni zbor je sklenil točko volitev predsedništva in odbora odgoditi, ter postaviti na dnevni red novega občnega zbora, ki se naj kar najprej skliče. — Dotlej bodi skrb celjskih Slovencev posvetovati se in priti do zaključka, kako rešiti društvo iz nevarne krize, ki bi utegnila postati sploh usodna za celo slovensko stvar in njen napredek, če se ne bo ravnalo s premislekom in z združenimi močmi. K novemu občnemu zboru je pa pričakovati večje udeležbe, nego je bila v soboto, več navdušenja za slovensko stvar in več poguma in požrtvovalnosti. Toliko je gotovo, da se na vsak način mora nele preprečiti padec slovenskega gledališča, ampak mu zagotoviti napredek, kajti ta zadeva je ne le v družabnem ampak tudi v političnem oziru največje dalekosežnosti za celjske in spodnještajerske Slovence. Da torej vidimo!

— **Celjske mitnice in vozne pravice kmetov čez Savinski most.** Menda kar obstoji most čez Savinjo, so vozili kmetje iz Lave, Ostrožnega, Levca itd., ki imajo svoje gozde in vinograde na Liscih in Košnici skozi mesto Celje in savinski most za gospodarske vožnje k tem gozdom in vinogradom, brez vsake mitnine. Nobenemu mitničarju še v sanjah ni prišlo na misel pri teh vožnjah pobirati mitnino. Letošnjega leta se je pa spremenilo. Mitničar pri savinskem mostu in zlasti Beneš pri ljubljanski mitnici, ki je v tem oziru čisto besen, sta začela pri takih gospodarskih vožnjah zahtevati od kmetov mitnino celo na nesramen način, ker se ustavljajo s silo vozniki, dokler jim ne plačajo krivične mitnine. Vprašali bode, odkod pa imajo Celjani naenkrat take pravice, kakor jih niso imeli nikoli, kar pomni najstarejši ljudje? Nič nimajo Celjani take pravice; to je samo nasilstvo, prav celjsko nasilstvo. Kmetje, kateri ste vozili, vi in vaši očetje vedno brez mitnine k svojim vinogradom in gozdom v Lisce ali Košnico več kot 30 let, imate pravico do vožnje brez mitnine. Vi in vaši očetje in predniki ste si to pravico priposestvovali z več kot 30letno vožnjo. Kmetje, te stare pravice ne pustite! Postava vam daje pomoček zoper nasilstvo celjskih mitničarjev in celjske občine in potem tožbe bode slednje prisilili, da spoštuje vašo staro pravico ter vas zanaprej pusti voziti brez mitnine. Čas za tako tožbo pa je le tri leta od tedaj, ko so Celjani posameznikom začeli brniti mitnine prosto vožnjo. Ker se je to šele letos začelo, še imate vsi možnost, ohraniti si svoje pravice; ampak ne zamudite pravočasne tožbe.

— **Koncert Nadine Slavjanske** v sredo, 21. t. m. ob pol 8. uri zvečer bode nekaj impozantnega in sijajnega. Zadnje dni je koncertovala v Trstu in Gorici, danes pa v Ljubljani. Povsod so navdušeni za to slovansko umetnico in njen pevski zbor. Med našim občinstvom vlada za ta koncert velikansko zanimanje, ter je vstopnic že mnogo razprodanih.

— **Ker imajo inserati po listih veliko moč** in velik upliv do kupcev, ker imajo inserati ravno pred Božičem toliko večji pomen, ker stojimo v začetku prave zimske sezone, zato opozarjamo gospode trgovce in obrtnike na naš list, ki je razširjen ne le po vsej Štajerski, temveč tudi izven domače dežele. Inserate za petkovo številko, ki bo obsegala božično prilogo, sprejemamo do osme ure zjutraj istega dne, ko list izide.

— **Za praznike.** Mnogo denarja se potroši o Božiču, Novem letu, Veliki noči za čestitke svojim prijateljem. Ti stroški večjidel polnijo žepe c. kr. pošt. Vendar pa bi se dalo na drug način zadovoljiti tej srčni zahtevi, a istodobno bi pomagali tudi slovenski stvari. Mnogokje je že v navadi odkupovanje od novoletnih voščil v prid narodnim ali dobrodelnim zavodom. Oni, ki se žele odkupiti, pošljejo kakršnokoli vsoto kakemu narodnemu zavodu v prid s pripombo, da pošiljajo v svrhu, da se odkupijo od voščil. Ta denar se lahko pošlje tudi uredništvom, in imena pošiljalcev se natisnejo v listu. Pri nas v Celju bi bilo pač najprimernejše odkupiti se v korist „Dijaškega doma“. Koliko sto, ali tudi tisoč kron bi na ta način ostalo vsako leto v domovini, mestu da odlete na Dunaj. Slovenske rodoljube prosimo, naj se spomnijo o teh praznikih, kako se moderno čestita!

— **Božičnica ubožcem.** Kakor vsako leto je tudi za letošnji Božič odredil veletržec gospod Majdič, da se bo delila moka iz njegovega mlina in premog ubožcem iz celjske okolice. Ubožci naj pridejo z listki kakor lansko leto v petek popoldne, dne 23. t. m. od 2.—3. ure v mlin, kjer se jim bo božičnica razdelila. Blagemu dobrotniku bodo solze veselja naših siromakov gotovo najlepša zahvala.

— **Posojilnica v Celju** obrestuje od 1. januarja 1905 hranilne vloge po $4\frac{1}{4}\%$ ter plačuje rentni davek sama.

— **„Dijaška kuhinja v Celju“** ima svoj redni letni občni zbor dne 28. decembra 1904 ob 2. uri popoldan v prostorih celjske posojilnice. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo blagajnika. 3. volitev novega odbora. 4. Razni nasveti.

— **V komisiji za regulacijo Savinje** zastopa letos občine Celje, Celjska okolica, Petrovče in Žalec celjski Rakuš, to pa vsled brezbriznosti dotičnih občin, ki so vse izostale pri volitvi. Akoravno stvar ni velikanskega, narodnostnega pomena, je vendar iz načelnih vzrokov želeli, da se enake malomarnosti ne ponove.

— **Iz „štinkmalnarske moke“** bo pekel potico nek narodni obrtnik iz Gaberjev. Da je blago iz smradljivega boljše od moke iz slovenskega mlina, bi nič ne rekli, ali tako se nam zdi jako čudno tako postopanje. Kaj hočete nalašč kljubovati, — sebi v škodo — da povdarjamo le gospodarski moment, ne oziraje se na narodni program. Ne mesite Nemcem kruha, na ta način ste sokrivi, da nas lažje gulijo. Ne bodimo šalobarde, temveč možje!

— **Bobisut ali „babji zob“,** učenik na tukajšnji obrtni šoli dela propagando pred učenci za „Turnverein“. Na vse mogoče načine jih vabi med turnarčke, in ker so obrtniški vajenci večjidel Slovenci, se hoče delati norca iz „Sokola“, kar pa se mu ne posreči, in česar mu ne priporočamo! Učenci pa mu doslej še niso šli na limanice, in nekateri bi radi pristopili k „Sokolu“. Merodajne kroge smo s tem opozorili.

— **Umrla** je v Celju dne 18. t. m. gospa Jožefa Pikl, mati g. dr. Franca Pikl, odvetnika v Postojni. N. v m. p.!

— **Trgovski ples.** Pokroviteljstvo tega plesa je prevzel tudi za l. 1905 naš veletovarnar gosp. Peter Majdič.

— **Neusmiljena c. kr. cinkarna.** Pripetil se je zopet slučaj, ki dokazuje staro in prežalostno resnico, da so c. kr. uradniki na tej državni tovarni grozno trdosrčni in ne poznajo niti malo usmiljenja s trpini. Delavec Jos. Reitmeyer je prosil tovarniškega oskrbnika, naj mu izplača denar, ker je vplačeval v penzijski fond, a sedaj ga kličejo drugam, ker se mu obeta manj trudapolno in unosnejše delo. Njegova žena je ležala v otroški postelji, dobila je četrtega otroka, a oskrbnik ji ni hotel dati niti krajcarja. Mož je imel dobiti iz penzijskega fonda 244 kron; odšel

je nekam na Nemško, a njegova žena je ležala tu brez podpore. Sirovo se je zadiral, da mu nikdo nič ne more, če prav odira delavce in sirote. — V vsaki drugi tovarni, ki ni cesarska, bi bilo tako nizko izsesavanje izključeno. V državnih tvornicah mora biti seveda drugače! O postopanju tega oskrbnika se bo še govorilo!

— **Nemškutarija na c. kr. pošti v Petrovčah** se nadaljuje; stranke, ki zahtevajo tamkaj poštne tiskovine, jih dobe s samo nemškim tekstom. Zdi se nam, da je neka gospica, katera se na navedeni pošti zadržuje, prevzela nemškonacionalno komando. Kakor slišimo, se pošlje v tej zadevi pritožba na c. kr. poštno ravnateljstvo, oziroma ministrstvo, ker je tukajšnje prebivalstvo vsled postopanja poštne osebe jako razburjeno.

— **Pokojni Ivan Kač** vabi Žalčane na dan 28. decembra 1904 popoldne ob 6. uri v gostilno Hausenbichler-ja na občni zbor društva „Narodna čitalnica v Žalcu“, kjer se bo sklepalo o razpustitvi društva. Ivan Kač je bil „Čitalničin“ ustanovitelj ter njen predsednik; poklical je društvo v življenje pred štirimi leti, in na dan pred svojo smrtjo še se je spominjal svojega društva, ki pa je bilo mrtvorjeno dete. Ivan Kač je šel v grob in ne bo navzoč na shodu, ko se pokoplje njegovo društvo.

— **Vinogradniški tečaji.** Štajerski deželni odbor je določil, da bodo za vinogradnike zimski tečaji o ameriških trtah, o sadnih vrtilih in o ravnanju po vrtilih in vinogradih od 15. februarja do 1. decembra 1905. posebni poučni tečaji, in sicer prirede tečaje: Deželna sadje- in vinorejska šola v Mariboru, deželne vinogradniške šole na Srebernigu pri Lipnici, v Ljutomeru in Gornji Radgoni in pa deželna trtna šola v Spodnjih Brežicah pri Ptuj. V Mariboru bodo sprejeli leta 1905. 14. v Gornji Radgoni 12. na Srebernigu 24. v Spodnjih Brežicah pri Ptuj 24 in v Ljutomeru 12 vinogradnikov ali njihovih sinov. Obiskovalci teh tečajev bodo imeli prosto stanovanje, hrano in mesečno plačo 8 kron. Vsak obiskovalec bi dobil koncem tečaja spričevalo o svoji porabnosti. Prošnje za sprejem se morajo vložiti do 15. januarja 1905 na štajerski deželni odbor.

— **Slovenski napisi v Mariboru.** Mariborski mestni zastop je zadnji čas začel besneti zoper Slovence. Še ni dolgo, kar je mestni zastop sklenil prepovedati slovenske lepake. V zadnji seji so Prusaki šli še za en korak dalje. Odvetnik dr. Lorber, ki si je svoj debeli trebuh zredil z denarjem slovenskega kmeta, je šel v svojem sovraštvu zoper Slovence tako daleč, da je predlagal naj se pri trgovcih in obrtnikih prepovedo napisi v slovenskem jeziku na ščitkih, ki se izvešajo. Socijalni demokrat Kreinig se je izrazil zoper ta predlog z utemeljitvijo, da se s tem hoče žaliti slovenski narod. Seveda ga prusaški mestni očetje niso poslušali, ampak so Slovincem sovražni predlog dr. Lorberja sprejeli. Ako mislijo, da so s tem mariborske Slovence že za zmiraj kontumacirali in ubili, se ti možaki pač motijo. Obstoje slovenstva v Mariboru se bode odločeval na drugih poljih in ne na javnih napisih. Število slovenskega življa v Mariboru iz popolnoma v naravi tega prometnega kraja ležečih vzrokov od leta do leta narašča in bi bilo le treba razuma in krepke volje na strani Slovencev, da bi se čim tesneje združili in proti Nemcem organizirali. Taki sovražni izbruhi kakor so zadnji sklepi mestnega zastopa bi mogli slovenski stvari le koristiti, ako bi se agitatorično uporabili. **Kar je dolžnost mariborskih slovenskih krogov.** Kar se slovenskega jezika v mariborskem trgovskem svetu tiče, je sklep mestnega sveta o odpravi slovenskih napisov taka oslarija, da Nemce kar po zobeh tolče. Skoro vsi nemški trgovci namreč napravljajo slovenske napise, ker se jim to reklamno sredstvo zdi nujna potreba. Govori se po vseh mariborskih trgovinah trikrat več slovenski nego nemški, ker so kupci — Slovenci. Nam se zdi, da nemški navdušenci slišijo travo rasti!

— **Sv. Miklavž pri Ormožu.** Pišejo nam: Lansko leto, meseca oktobra (preteklo je torej že celih 14 mesecev) smo vložili na c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradec prošnjo za dvojezični pečat za tukajšnji poštni urad. Prošnjo so podpisale vse udeležene občine in vse tukajšnje korporacije in društva ter mnogo posameznikov. V

naši vasi ni niti ene nemške duše, in vendar nam poštna direkcija še do danes sploh ni odgovorila, tem manj dovolila dvojezični pečat. Pred kratkim tukaj se mudeči poštni nadzornik se je izrazil, da gre to sploh težko in počasi. Vozno pošto, za katero smo obenem prosili, so nam dovolili, dvojezičnega pečata pa ne. Kaj nam je tedaj storiti, da pridemo do svojih pravic? Ali naj prosimo še enkrat ali naj čakamo? Vse pošte v okolici imajo dvojezične pečate, samo mi ne! — Naše c. kr. oblasti pač res hočejo, da nam prekipe potrpežljivost. Rodoljubom pri Sv. Miklavžu pa za enkrat ne preostaja nič drugega, kakor da urgirajo in ponovno svojo prošnjo. Hkratu naj se tudi obrnejo na trgovinsko ministrstvo, kar bi bilo morda že takoj spočetka boljše. Obenem naj se tudi obrnejo v tej stvari na svoja poslanca, da pospešita rešitev. — Postavljamo v vzgled zavednost teh Slovencev od Sv. Miklavža drugim rojakom. Bodimo povsod tako dosledni, pazimo na čast svojega jezika! Kjer imate še samo nemške pečate, na noge!

— **„Štajerčeva“ jeza.** Nemškutarska „giftna krola“ se grozno jezi, ker je bil na vislice obsojeni krojač Muršec sotrudnik in naročnik „Štajerca“. „Štajerc“ se seveda roti in prisega, da je vse to laž, dasi je dognana stvar, da je bil Muršec eden najzvestejših naročnikov! Sicer pa ima nemškutarski „Štajerc“ še mnogo privržencev, ki so za vislice že davno zreli, naj se torej zaradi zgube enega naročnika nikar preveč ne žalosti. Mogoče mu pošlje Muršec, predno mu bodo zavili „štrik“ okoli vratu, še kako pesmico o od „Štajerca“ zapeljanih Slovenceh.

— **Suhe gobe** kupuje po „Štajercu“ ljubljanski trgovec Josip Kordin. Mi smo mnenja, da bode pri „Štajercu“ dobil le „moke gobe“, namočene s „šnopsom“, katerega ptujski žganjar in podžupan Kaiser „Štajerčevim“ naročnikom v vsakem listu ponuja. Žganjar Kaiser, ki svoje pijače tudi po Kranjskem vsiljuje, mora pač vedeti, da so „Štajerčevi“ privrženci njegovi najboljši odjemalci.

— **Kmalu bi jo bil popihal** iz zapora na k. r. sodišču v Celju zaprti tat Blaž Pepel doma od Sv. Lovrenca. V petek dopoldne so ga peljali pred sodnika, nazajgrede pa je zagnal ječarju Zagoričniku polno pest malte v oči in pobegnil. Na begu pa je padel po stopnicah, ječar je klical na pomoč, in tatu so zgrabili. Ni mu bilo usojeno, da bi sodišču pokazal pete, predno ne prejme kazni za greh.

— **Iz Laškega.** Zabavni večer našega „Bralnega društva“ je delal svojemu imenu vso čast. Verno smo poslušali dovršeno prednašanje gg. učitelja Moll-a in tajnika Drolca na goslih in klavirju. G. Moll je na goslih umetnik, kateremu bi človek prisojal konservatorično izobrazbo. Vsa čast g. Drolcu, ki je mojster v igranju na klavirju. Komaj pričakujemo prihodnjega nastopa naših dveh umetnikov.

— **Šmartno na Paki.** Kakor vsako šolsko leto, tako tudi letos dajeta g. Bl. Železnik, trgovec z lesom, in njegova gospa mnogim učencem in učenkam naše šole opoldne toplo kosilce, ker ne morejo otroci v eni uri, v slabem in daljnem potu domov in nazaj. Kdor ve, kako je glad hud, in pot težka v slabem vremenu in večkrat tudi v slabi obleki, ta ve ceniti dobroto, katero skazujeta omenjena šolski mladini. Bog jima plačaj mnogokrat!

Ena mati v imenu mnogih.

— **Velenje,** dne 19. decembra. Pri današnji volitvi odbornikov za občino Velenje je prišlo 100 narodnih volilcev v III. volilnem razredu, v II. 43 in v I. 10. Nasprotniki se volitve niso udeležili. V lepi Velenjski občini je odklenkalo nemškutarjem za vselej.

Iz Velenja. Dne 14. decembra smo zagrebli vrlega rodoljuba Matevža Šaloven-a, kovaškega mojstra in občinskega odbornika v Velenju. Kako je bil priljubljen, svedočila je mnogobrojna udeležba pri njegovem pogrebu. Ni bil sicer znan širši javnosti, a v svojem delokrogu se je pote goval vedno za svoj narod, o priliki raznih volitev stal vedno trdno v vrsti narodnjakov in nobena kovarstva nasprotnikov niso mogla omajati njegovega nesebičnega rodoljubja. Zato je bil izvoljen v narodni občinski zastop v Velenju, in

še v hudi bolezni se je udeleževal njegovih sej. Naj mu bode torej v „Domovini“, katere zvest naročnik je bil, s temi vrsticami ohranjen blag spomin.

— **V Velenju** dobe v kratkem elektriko; vpeljala sta jo industrijelca Fr. Skaza in Vin. Pribošič najprej v svojih mlinih; sedaj pa dobi tudi trg električno razsvetljavo.

— **V Špitaliču pri Konjicah** bode na sv. Štefana dan po predpoldanski maši ustanovni zbor „Bralnega društva“ s zapisovanjem udov in pobiranjem letnine. Pristop k društvu je prijavilo že 65 udov. Pripravljalni odbor vabi vse dobrosmiselnice farane, mladeniče in dekleta, da pristopijo k društvu. Zraven obilnega števila knjig in časopisov, katere bo društvo preskrbelo udom, se bo gojilo umno kmetovanje ter prirejalo zabave in veselice.

— **Žigertov stolp.** Dne 16. t. m. je šla sodnijska komisija na Žigertov stolp, kjer se je vendar dognalo, da je zločinska roka podrla ta stolp, ki ga je podružnica „Planinskega društva“ s tolikimi žrtvami postavila. Da ga je v resnici podrl kak nasprotnik tega društva, je dokazano s tem, ker je bila žica prerezana in se je zločinec vrezal v roko, ter kot znak svoje hudobije pustil nekaj krvi na licu mesta.

— **Učiteljska služba.** Na deški ljudski šoli z dohodki po II. kraj razredu v Slov. Bistrici s slovenskim učnim jezikom je razpisano mesto učitelja do 31. decembra 1904. Učitelji imajo tudi postranski zaslužek na obrtni šoli. — Narodni učitelji naj bi se zavzeli za to mesto, ker je velike važnosti. Pri Sv. Florjanu pri Rogatcu je do Velike noči na dvorazrednici, nahajajoči se v III. kraj. razredu, popolniti mesto učitelja, oziroma učiteljice, stalno ali začasno. Ponudbe do 10. jan. 1905 na kraj. šol. svet.

— **Roparski napad** se je izvršil pri Pragarskem. Dne 3. t. m. ob osmih zvečer so našli iz tovažne idočih delavci tovarniškega delavca Jožefa Gmajnarja iz Gorice nezavestnega ležati v krvi. Prenesli so ga domov. Dognalo se je, da se je nameraval na njem izvršiti roparski umor. Storitci so ga pobili ter mu odvzeli 8 K 71 v. gotovine, kateri znesek je ravno dobil izplačan v tovarni. Sumljiva dejanja so prijeli 16 letnega Jožefa Soršeka ter 15 letnega Franca Maleja. Izročili so ju okrožnemu sodišču v Mariboru.

— **Naš rojak** Anton Omok, doma iz St. Jurja ob juž. žel., se je pri delu težko poškodoval. To nam poroča njegov prijatelj iz Sev. Amerike.

— **Nesreča.** Pri dr. Jaborneggu v Kozjem uslužbeni hlapec Zupanc se je v sredo ponesrečil na ta način, da ga je zadelo posekano drevo in mu zlomilo obe nogi. Ponesrečenec je oče osmih otrok.

— **Iz Ljutomera** poročajo, da je pred dnevi gorelo pri posestniku Senijorju v Logarovcih. Ogenj mu je upepelil gospodarska poslopja z vsemi pridelki. Menda je zažgala hudobna roka.

— **Kopališče na Dobrni** je dal deželni odbor v najem restavraterrju Heissenbergerju. Prevzame tudi ondotni Hotel „Styria“.

— **Smrtni padec.** Posestnik Jernej Frangeš iz Črne gore pri Ptuj se je hotel v petek peljati v Sterntal. Na nekem ovinku klanca se je konj splasil in zdiviljal, Frangeš je padel na glavo raz voz in na mestu obležal mrtev. Bil je štajercijanec.

— **Slov. Bistrica.** Zagoneten slučaj. Nedavno so peljali Jaka Drev, sin France, gostiški sin Jaka Pernat, posestnikov sin Janez Skobl in še več fantov seno v Slov. Bistrico k trgovcu Katzu na prodaj. Proti večeru so se vračali domov, vsi vinjeni, s praznimi vozovi. Medpotoma je zaostal voz, na katerem sta se peljala Skobl in Pernat; vanj sta bili upreženi dve kravi. Drugi vozovi so šli naprej. Pozno v noč pa pride Pernat k gostilničarju Uranjek-u in pravi, da je izpregel kravi, voz pa je pustil na mestu, ker na njem umira Skobl. Krčmar ni verjel pijanemu Pernatu; drugi dan pa so dobili Skobla mrtvega na cesti, vodeči proti Pragarskem. Glavo je imel stisnjeno med kolo in zavoro, roka je bila zlomljena, Pernat je izginil.

— **Sirov sin.** Dne 16. t. m. je bil v Mariboru pri c. kr. sodnji kaznovan v 4 mesečno ječo Rudolf Postrak iz Šentlenartskega okraja, ker je pretepel svojo lastno mater tako močno, da je bila

zaradi tega dalje časa bolna. — Miha Kampl iz Slov. Bistriškega okraja pa zaradi težke telesne poškodbe na 10 mesecev. — Imela bi se tudi nadaljevati kazenska obravnava gostilničarke Weiss zoper natakarka Winkler-ja. Slednji jo je obdolžil, da mu je v kuhinji več vpisovala, kakor je v resnici naročal. Vsled tega ga je tožila zaradi žaljenja časti in je bila prva obravnava 13. t. m. Da je bilo nekaj resnice na tem, je dokaz, da je pri prvi obravnavi sodnik izključil poslušalce in potem to, da je gostilničarka odstopila od tožbe ter se zavezala poravnati vse stroške. Škoda le, da ni bila obravnava javna, potem bi se dalo več pisati, kako nekateri ljudje svoje žepe polnijo na stroške drugih.

— **Sv. Peter pod Sv. gorami.** Pogorela je 12. t. m. kočja Francu Geršanu v Zagorju, občina Sv. Peter, v kateri že dve leti ni nikdo stanoval. Posestnik ima škode 500 kron, a je sedaj v Monakovem in je svojo kočjo zavaroval za 2400 K. Vse tako pravi, da je bilo zažgano.

— **Kako v Nemcih goljufajo.** „Nemška zvestoba“, s katero se Nemci toliko bahajo, zasvetila se je opet v novem slučaju v krvavi luči. Dr. Emil Helfer, c. kr. sodni tajnik pri okrajnem sodišču Leopoldstadt I. jo je popihal v Ameriko. Ponarejal je menice in zlorabljal prijatelje, da so menice podpisavali. V spomin nemškega moža zapustil je dolgovi 200.000 K „Wacht.“ kliči: „Heil die deutsche Ehrlichkeit und Treue!“

Društveno gibanje.

— **Slovensko čebelarstvo za Spodnje Štajersko** ima svoj redni občni zbor v četrtek, dne 29. decembra 1904 ob 10. uri dopoldne v „Narodni čitalnici“ v Ptuj s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo odborovo. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Volitev odbora. 4. Volitev pregledovalcev računov. 5. Slučajnosti. Če bi ob 10. uri ne prišlo zadostno število društvenikov, da bi mogli sklepati, se skliče drugi občni zbor ob 11. uri istega dne v istih prostorih z istim dnevnim redom. Ob enem se opozarjajo podružnice na § 26 društvenih pravil, po katerem se morajo vršiti občni zbori podružnic še pred občnim zborom osrednjega društva.

— **Iljaševci.** Vabilo k tomboli, katero priredi gasilno društvo v Iljaševcih na dan sv. Štefana, dne 26. decembra t. l. v gostilni g. Marka Vavpotiča v Noršincih pri Ljutomeru. Začetek ob 4. uri popoldne.

— **Bralno društvo „Naprej“ pri Sv. Barbari v Halozah** priredi na dan sv. Štefana veselico z gledališko igro „Egiptovski Jožef“ v šolskih prostorih in prosto zabavo s tamburanjem in petjem pri g. Korenjaku. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 20 vin. za osebo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Druge slovenske novice.

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** naznanja, da sta bili te dve navedeni podružnici poslali prispevke za leto 1903 v tekočem 1904. letu: Ženska podružnica na Vrhniki znesek 86 K; moška podružnica v Celju znesek 268 K 23 v. Ženska podružnica v St. Jurju ob juž. žel. pa je uposlala meseca novembra 1903 znesek 82 K 50 v. potom uredništvo lista „Slovenca“. Ob enem, ko se v koledarju za 1905. leto s pričujočim popolnuje „Vestnik“ naše družbe za leto 1903, prosi družbino vodstvo vse podružnice, naj bi blagovolile v prihodnje vedno v pravem času in vedno za tekoče leto pošiljati prispevkov in to neposredno družbinemu vodstvu. Naknadni popravki povzročajo namreč obilo dela; „Vestniku“ pa učinjajo to škodo, da ni popolnoma natančno zrcalo dejanja in nehanja družbinega vodstva.

— **Glavo je odtrgal** gorenjski vlak sprevodniku Ivanu Likoviču iz Preserja 13. t. m., ko je vozil z južnega na državni kolodvor. Nesrečnež je zapustil ženo s tremi otročiči.

— **Umrl** je na Dunaju deželni poslanec kranjskega veleposestva, vitez Langer. V deželnem zboru se je zlasti zanimal za kmetijske zadeve.

— **Hrvatje svojemu umetniku.** V četrtek so Hrvatje proslavili 70letnico glabenika, prof. Kuhača zelo slovesno. Hvaležni narod mu je poklonil tudi krasen dar, namreč 6000 kron.

— **Narodni kolek in družba sv. Mohorja.** Mnogokrat se je že iskalo načina, kako bi se mogočna organizacija Mohorjanov vsaj v nekoliko obrnila v korist „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

Z narodnim kolkom je to brez velikih tehničnih težav omogočeno. Če poverjenik ne odda družbinih knjig članom drugače, kot če je na koledarju prilepljen narodni kolek, je s tem zagotovljena prodaja nad 80.000 kolekov, torej dohodek nad 1600 kron na leto. Centrala družbe sv. Mohorja bi ne imela nobenega dela kot naročiti poverjenikom, da postopajo v navedenem smislu, poverjeniki pa bi morali imeti števila svojih udov primerno zalogo kolka. Treba torej na strani družbe sv. Mohorja le volje, s strani naše šolske družbe pa malo podjetnosti.

— **Smrt stoletne žene.** V tržaški bolnišnici je umrla neka Marija Doratti, rojena Tržačanka, stara sto let in 3 mesece. Starka je bila do zadnjega časa krepka in duševno tako brihtna, da si je z zvijačo priberala potrebna sredstva, obetajoč podpornikom in podpornicam, da jim bo v oporoki zapustila svoji dve hiši, ki jih seveda nikoli ni imela.

Književnost.

— **Janeza Trdine** zbrani spisi, II. knjiga: Bajke in povesti I. Cena: broš. 2 kroni, po pošti 10 vin. več, eleg. vez. 3 krone 20 vin. po pošti 20 vin. več. — Slovenski pisatelj, Janez Trdina, je že zdavnaj zaslužil v našem literarnem svetu kot izboren stilist, jednat pripovedovalec bujne, originalne fantazije in kremenit v izrazu. Dikcija mu je umetniška, izbrana; zdrav slovenski duh veje iz njegovih spisov, ki so v istini verna slika našega naroda. V tem zvezku so zbrane njegove „Verske bajke, stare in nove“, ter „Bajke in povesti o Gorjancih“. Zlasti poslednje se odlikujejo po duhovitosti ter olimpijski ironiji. Njegove osebe so tipične za naše ljudstvo, njegovi dolenski graščaki orisani s skelečim sarkazmom. Spisi Janeza Trdine so krasni in interesantni; in ker je njihova zunanja oblika veleelegantna, zato so jako primerni za Božič in druge praznike, ako hočemo razveseliti svoje drage z duhovitim in dragocenim darilom. Knjigo je založil ljubljanski knjigotržec Lav. Schwentner.

— **Sienkiewicz: Rodbina Polaneških.** 3 broš. zvezki, cena 10 kron. vezani v en zvezek 13 K, vezan vsak posebej 16 kron. — To krasno delo, psihologični, socijalni roman, vzet iz modernega življenja je eno najslavnejših del poljskega pisatelja. Slovenci smo ga poznali doslej le po njegovih zgodovinskih romanih, v katerih je slikal poljsko minolost, a sedaj imamo priliko prepričati se, kako divno riše moderne junake in dušo mladega sveta. Prevod je oskrbel naš rojak, Podravski, to je Peter Miklavc iz Ribnice na Pohorju.

Politični pregled.

— **Pomnožitev avstro-ogrske armade.** S pomočjo izkustev, ki jih je nabral avstrijski podpolkovnik pl. Čičerič v ruskem glavnem taboru, je izdelalo vojno ministrstvo obsežne spremembe v vojni organizaciji. Predvsem dobila deželni brambi artilerijo. Za Bosno in Hercegovino se ustanovi nova gorska baterija. Bosansko-hercegovske pehotne čete, ki imajo sedaj štiri pehotne polke in en lovski batalijon, dobe štiri nove lovske bataljone ter se sploh polagoma deluje na to, da se bosansko-hercegovsko vojaštvo pomnoži od sedanjih 4500 mož v mirnem času na 12.500, in v vojnem času od sedanjih 20.000 na 46.000 mož. Nadalje se ustanovi en novi brzojavni bataljon, a pri vsaki pehotni diviziji se ustanovi brzojavna patrulja. Trén se pomnoži za tri eskadrone, in sicer dve za gorske brigade v Dalmaciji.

— **Lakota v Macedoniji.** V pokrajini Sašun se je pojavila lakota. Nad 10.000 Armencev je brez strehe. Nastopila je občutna zima s snegom. Angleški konzul in neki ameriški misijonar delita v okraju podpore.

— **K položaju.** Avspicije za bližajoče se državnozbornsko zasedanje so žalostne. Češki poslanec dr. Kramar je dejal: „Vse ostane pri starem. Körber ostane na svojem mestu, državni zbor ne bo razpuščen, in stranke ne bodo sklenile miru.“ — Vse pričakuje, da marca ali aprila nastopijo kritični dnevi za naš parlament.

— **Ogrsko-hrvatski državni zbor v Budimpešti** je imela v petek zopet jako burno sejo. Poslanci od opozicije so govorili proti novemu poslovniku. Banffy je opozicija prirejala ovacije. Hrvatskih 40 poslancev, ki so vsi vladni mame-luki, je opozicija ironično pozdravljala: „Živile naše pravice!“ ter jih psovala. V ponedeljek je bilo zasedanje državne zbornice odloženo do 28. decembra. Nove volitve bodo razpisane v kratkem.

— **Srbsko-bolgarsko prijateljstvo.** Dne 11. decembra je bila v belgradski katedrali slovesna maša zadušnica za padle vojaše v nesrečni srbsko-bolgarski vojni. Maši je prisostvovalo odposlanstvo bolgarskih dijakov. Odposlanstvo srbskih dijakov se poda v isti namen v Sofijo.

Rusko-japonska vojna.

Rusi, ki so dospeli iz Port Arturja v Čifu, pripovedujejo, da poročila o poškodbi ruskih ladij v pristanišču večinoma odgovarjajo resnici, zatrjujejo pa, da se je Rusom posrečilo potopiti tri japonske torpedovke in eno oklopnico. Neki sel, ki je došel v Čifu, potrjuje, da se je preteklimesec izven Liaotiešana potopila neka velika japonska vojna ladja.

Petrograd, 19. decembra. General Steselj poroča: 30. novembra so Japonci prvič navalili na Visoko goro (203 metrski grič), a so bili odbiti. 2. decembra so napad ponovili in je boj trajal neprestano polnih 12 ur. Naval je bil končno zmagonosno odbit. Noben napad še ni bil tako ljut, kakor ta. Japonci so zgubili 20.000 mož. 5. decembra so Japonci zopet naskočili Visoko goro, a so bili trikrat odbiti, končno se jim je pa vendarle posrečilo nas potisniti iz naših pozicij. Šele 10. t. m. so jo končno zasedli in jeli z nje obstreljevati pristanišče. General Čerpinski je na dobljenih ranah umrl.

Čifu, 19. decembra. Kapitan Micenov, ki je došel iz Port Arturja v Čifu, in se je še sam udeležil boja za Visoko goro, zatrjuje, da take ljutega navala še ni bilo na trdnjavo, odkar traja obleganje, kakor pri naskoku na Visoko goro. Japonske izgube so naravnost ogromne. Sedaj je v Port Arturju vse mirno in posadka hrepeneče pričakuje prihoda baltiskega brodovja. Tokijo, 19. decembra. Reuterjev urad poroča: Oklopnico „Sebastopol“ je zadelo deset japonskih torped. Ladja tiči sedaj na plitvem dnu.

Listnica upravnistva.

Pri vprašanjih in eventualnih ponudbah glede inseratov se naj pošljejo znamke za odgovor, ker je inace upravništvo preveč obteženo s stroški.

Potrjim srcem javljamo vsem sorodnikom in znancem tužno vest, da je naša iskreno ljubljena dobra mati, oziroma sestra, tašča, stara mati, gospa

Jožefa Pikl

danes po dolgi mučni bolezni previdena s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bode iz hiše žalosti v Kovaški ulici v torek, dne 20. t. m., ob 4. uri popoldne na okoliško pokopališče.

CELJE, dne 18. decembra 1904.

(550)

Žalujoči ostali.

Vse vrste hmelja

kupuje po najvišji ceni (546) 1

Emerih Kuketz, Žalec.

Loterijske številke.

Gradec, 17. decembra 1904: 56, 84, 9, 78, 48.
Dunaj, " " " 2, 48, 15, 70, 44.

Zahvala.

Podpisano šolsko vodstvo izreka slavnemu odboru posojilnice v Rajhenburgu za prejeti znesek 25 K, ki se je uporabil v nakup učnih knjig ubožnim učencem, iskreno zahvalo.

Šolsko vodstvo v Rajhenburgu, dne 17. decembra 1904.

J. Matko, šol. vodja.

Spreten agent

za pobiranje užitninskega davka, se sprejme. Biti mora neoženjen, zmožen kavcije ter mora znati slovenski in nemški jezik. Plača 1000 kron, tudi deleži. Vstopi se z 31. decembrom.

Užitninski zakup (Abfindungverein) Zidanmost, Ivan Sulčič. (249) 3—1

Služba občinskega zdravnika

se odda s 1. februarjem 1905

v občini Bizeljso, politični okraj Brežice.

Občinski zdravnik dobiva 1400 kron letnih stalnih dohodkov ter mora opravljati zato sanitetno službo in brezplačno lečiti uboge bolnike omenjene občine. Hišna lekarna in popolno znanje slovenskega jezika neobhodno potrebno.

Prošnje, kolekovane s kolekom 1 K in opremljene s prilogami: krstni list, diploma ali legalizirani prepis, in uradno spričevalo o fizični sposobnosti in moralični neomadeževanosti se naj podpisane uradu do 15. januarja 1905 predložijo.

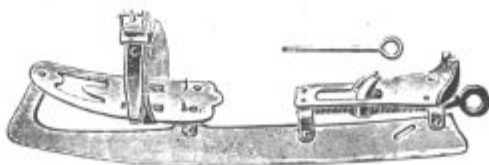
Občinski urad Bizeljso, dne 14. decembra 1904.

(545) 1

Pečnik, župan.

Drsalke

raznih vrst za dame, gospode in dečke — dereze za čevlje priporoča

trgovina z železnino, **MERKUR** P. Majdič, Celje.

Bogata zaloga

peči, predpečnikov in pečnih okrilj.

Razni predmeti za božič!